

N:o 78.

Af Herr C. A. Larsson: *Om indragning till statsverket af den s. k. landshöfdinge-lönereglingsfonden äfvensom underdånig skrifvelse angående reglering af landshöfdingelönerna.*

För omkring femtio (50) år sedan anmälde Rikets Ständer sin underdåniga anhållan hos Kongl. Maj:t, att, med begagnande af de för landshöfdingelönerna på stat då befintliga anslag, utan vidare utgift för statsverket, en för landshöfdingarne lämplig lönereglering måtte vidtagas.

Nu skulle någon kunna tro att denna fromma önskan, hvilken tillkom på grund af Kongl. proposition, redan skulle hafva gått i fullbordan; men så är dock icke förhållandet. Det finnes knappast någon utsigt för att detta skall ske på ytterligare femtio år, ifall icke Riksdagen derom gör någon förnyad framställning. Redogörelsen för denna fond har vanligen icke framgått ur de äldre revisionsberättelserna; men vid senaste statsrevision intogs en tabell, som inom afdelningen utarbetades; men ett af mig framställt förslag, innefattande anmärkning om det mindre tillfredsställande sätt hvarpå denna fond förvaltas, redovisas och kontrolleras, blef dock inom revisionen undertryckt, hvadan jag nödgades upptaga det inom afdelningen uppsatta förslag såsom reservation. Den återfinnes ock under lit. G. i senaste revisionsberättelse. För att undvika en obehöflig vidlyftighet i denna min motion, tager jag mig friheten hänvisa till innehållet såväl af ofvan åberopade tabell som ock ifrågavarande reservation. Af dessa handlingar framgår: att största delen af landshöfdingarne kommit i åtnjutande af 12,500 kronor årlig lön, hvaremot lönerna i åtskilliga län ännu finnas oreglerade, ehuru de tvenne äldsta landshöfdingarne, i Sö-

dermanlands och Elfsborgs län, äro utnämnde 1858 samt sålunda varit underkastade regleringen på grund af minst af två Kongl. bref, utfärdade före deras utnämning åren 1837 och 1853. Bestämmelserna i dessa kungabref hafva annullerats genom åtskilliga nya bref, utan att den af Rikets Ständer åsyftade likställighet blifvit genomförd. Då i senare tider alla Kronans räntor och tiondeafgifter blifvit indragna till statsverket, och nästan alla landsstatslöner uppförda på ordinarie stat, torde tiden vara inne att förfara på enahanda sätt jemväl med landshöfdingelönerna. Med anledning häraf, och då uppbörds- och redogörelseverken derigenom skulle vinna en behöflig reda och förenkling, tager jag mig friheten vördsamt föreslå:

1:o) att den s. k. landshöfdinge-löneregleringsfonden, utgörande vid 1877 års ingång 69,669 kronor 40 öre, måtte till statsverket indragas från och med innevarande års utgång;

2:o) att alla de till landshöfdingelöner anordnade boställen, räntor, tionde och andra inkomster måtte från och med 1880 ingå till Statskontoret, bland kronans öfriga intrader, emot det att landshöfdingarne, i likhet med andra statens embets- och tjenstemän, bekomma sina löner af statsmedlen; och

att Riksdagen i underdånig skrifvelse anhåller, det Kongl. Maj:t ville till nästa Riksdag aflåta sin nådiga proposition om en sådan reglering af alla landshöfdingelönerna, som kan för dessa embetsmän vara lämplig.

C. A. Larsson,
från Östergötland.